

1896-08-28

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Johannes Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Dateringen fremgår af brevet

General comment:

"Bedstemor" må være Laura

Warbergs stedmor, Johanne Christine Brandstrup (1820-1898), f. Fenger, altså Alheds (sted)mormor. Albrecht Warbergs mor var født i 1801, så det er næppe hende, der er på køretur i 1896.

"Onkel og Tante", som omtales kan være Conrad Warberg og Tante Else - Conrad var Albrecht Warbergs bror. Dette par boede dog ret langt fra Erikshaab, syd for Nyborg. Der var næppe tale om Adelheyde og Hempel Syberg - Mimmi var Albrecht Warbergs søster. Disse plejede at blive kaldt Onkel Hempel og Tante Mimmi. Desuden døde Adelheyde i 1896 af en svulst i hjernen.

Louise Amstrup (f. Warberg) og Niels Elgaard Andersen - Louise søster til Albrecht.

Adis var et af Astrid Warberg-Goldschmidts mange kælenavne.

Sender's location:

Erikshaab

Mentioned people:

Johanne Christine Brandstrup

Johanne Christine Larsen

Marie Larsen

Albrecht Warberg

Andreas Warberg

Conrad Warberg

Else Warberg

Laura Warberg

Astrid Warberg-Goldschmidt

Mentioned locations:

København

Sverige

Archive:
Det Kongelige Bibliotek

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Indleveret til Det Kongelige Bibliotek
af Larsen-familien

TRANSCRIPTION

Kære Las!

Jeg opdager til min store Forbavselse, at det er meget over 8 Dage, siden jeg sidst skrev til Dem. Derfor sætter jeg mig til at skrive i dag, skønt det er den "store Vaskedag". Kl. er over 6 og jeg er lige bleven færdig i Køkkenet, hvor jeg har virket i over 12 Timer og saa er jeg endda ikke bleven træt. (Godt gjort! ikke?) Det er sandt, jeg vil for Resten ikke mere prale for Dem, selv om jeg har aldrig saa god Grund til det for jeg kunde tydelig se at De havde siddet og grinnet, da De i deres forrige Brev spurgte om jeg nu kunde svømme 100 Tag. Maa jeg spørge, om De virkelig ikke synes, at det var en hurtig Fremgang paa godt 8 Dage, naar jeg i Begyndelsen kun kunde nogle faa Tag? – For de siger da vel ikke ligesom min Onkel derovre, at naar man først kan svømme, saa kan man ligesaa længe det skal være! Hvor kan dog nogen Mennesker sige saadan noget Snak, i saa Tilfælde vilde jo aldrig nogen Mennesker drukne! Den Dag, jeg havde haft de 47 Tag, det var kun én Dag, var det med Opbebydelsen af alle mine Kræfter, og da jeg var færdig, sank jeg sjakmat ned paa Bunden. Maa jeg spørge, om jeg kunde have svømmet længere? Og jeg kan dog svømme, 47 Tag er da et temmelig langt Stykke. - - - Tak for Resten for Deres lange Brev, jeg fik det, da jeg var nede paa Stationen og sad et Kvarter paa Vognen og ventede paa Mor, der skulde komme med Toget. Jeg kører Dara i denne Tid (Far er i København) og det er frygtelig sjov. Den gaar meget sikrere paa sine Ben i Aar end i Fjor. Den bliver rørt ikke saa lidt i alt Fald i Forhold til hvad den plejer at blive. Vi har endogsaa dristet os til at køre ud med den i Regnvejr (Apropos om Forsigtighed: Ved de at vores Flag kun maa komme op i blikstille og Solskin!) Forleden, da Mor ikke var hjemme, besluttede Johanne, Adis og jeg at køre ud paa en Lystetur over til en Onkel og Tante hvor Haven er god for Øjeblikket. Vi inviterede min Bedstemor med, og hun var meget rørt over sine elskværdige Børnebørn; men ved De, hvorfor vi gjorde det? For det første for at faa Kaffeboardet lidt bedre (min Tante er nemlig noget nærig og regner ikke os for noget) og for det andet for at have en til at beskæftige min Tante, mens vi andre afsøgte Haven. Begge Dele lykkedes fortrinligt; vi opnaaede Chokolade og havde udmærket Fred i de gule Blommer, mens min stakkels gamle Bedstemor blev travet rundt i Haven til hun var ganske træt. - - Det er et øsende regnvejr i disse dage, jeg gad vide om De ogsaa i Sverige har "regnfulde Augustdage". Hvor længe bliver De der endnu? men De maa da endelig ikke tage derfra uden i stille og godt Vejr, hvis De skal sejle hjem, saa maa De da hellere blive der lidt længere ikke sandt? – Bare vi kunde faa en køn September, og i det hele taget et kønt Efteraar, det kan være en dejlig Tid,

hvis Vejret er sikkeligt. – Jeg har for Resten ikke oplevet noget videre siden jeg sidst skrev; jo i Gaar overværede jeg Vaskekonernes Mellemmad, og Samtalen drejede sig hele Tiden om buldne Fingre. De havde oplevet utrolige Ting paa det Omraade, en havde i Anledning af en saadan Finger siddet i 14 Døgn paa en Stol ved en Kakkellovn uden at være af Klæ'erne. "Men den sidste Dag ku jeg heller ikke sidde længere, saa maatte jeg rokke hen i Seng". Kan de forstaa hvorfor hun ikke havde gjort det noget før? – Og alt det, der dog kan flyde ud af saadan en Finger! det er forfærdelig at høre om. - - - Nu er det et Par Dage, siden jeg begyndte paa dette Brev, men paa Grund af Travlhed har det ikke lykkedes mig at faa det sluttet af og af Sted endnu. Marie vilde jeg ogsaa have skreven til denne Gang, men det naar jeg vist ikke. – I Morgen er der Høstgilde paa Gelskov, og vi skal for første Gang i vores Liv ikke med. Det er helt underlig; der har vi ellers moret os mangen en Gang. Det har været en stor Festdag for os lige fra vi var smaa og der er en egen Stemning, der hedder Høst[ordet udenfor fotokopi]stemning, som altid fulgte med den Dag; lige fra om Morgenen, naar vi gik over Markerne over for at hjælpe at smøre Mad. Og det var altid klart Septembervejr med Solskin og let Taage og meget dug og Spindelvæv i Græsset. – Men [udenfor kopi] om Aftenen var naturligvis det morsomste. Nu er det hele jo anderledes deromme, men det bliver underligt ikke at være med i Morgen. Kun Dede agter at gaa med, han vil dog nok om at smage paa Punschen. - - - Nu maa jeg slutte. Jeg længes ellers snart grundig efter Dem, lille Las. Men jeg maa nøjes med at sende Dem 1000 Hilsner fra Deres A. Erikshaab 28/8 – 96 – Fredag.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

